

TABULA XIX. DE PARTE.

[SIMILARIS, qua est ejusdem rationis & nominis cum aliis partibus sui totius, ut & cum ipso toto: ut partes auri, aeris, aquæ marinæ.

I. PARS INTEGRALIS est, cujus quantitate quantitas totius constituitur, & est vel

DISSIMILARIS, qua ab aliis partibus sui totius, ut & ab ipso toto diverse rationis & nominis est; ut partes corporis humani, sc. caro, cutis, ossa.

* Ubi notandum, posse aliquid diversò respectu partem dissimilarem & totum simile esse: sicut caro, comparatione corporis humani, pars dissimilans est, quia non quælibet illius pars caro est, cum ossa & cartilago quoque illius partes sunt. Sed & totum simile est, respectu partium, ex quibus constat, siquidem quælibet pars carnis caro est.

* Porro partium integralium alia repetita plectitur sive adæquas totum, ut unitas quemlibet numerum, & binarius reliquos numeros pares: Alia verò repetita, aut non attingit totum, aut excedit, ut ternarius respectu octonarii.

PARS est quodlibet eor. que in Toto continentur, ut illa sint unum. Cum verò quatuor totius sint genera, & verò quot modis unum relatorum dicitur, totidem & alterum dici oporteat. Hinc Pars quoque quadripartita.

II. PARS ESSENTIALIS est, que essentiam totius constituit. Et est vel

{	Phyfica, ut	}	Materia
			&
	Metaphysica, vel Logica, ut	}	Forma.
			Genus & Differentia.

III. PARS SUBJECTIVA toti universali respondet. Quemadmodum enim universale idè totum quoddam est, quia de pluribus prædicari potest. Ita pars subjectiva unumquodque eorum est, que universali subjiciuntur. Ita omnia individua sunt partes suæ speciei, & tum ipsa, tum species respectu generis.

IV. Denique quæ, ut POTENTIA, pars dicitur, nihil aliud est, quàm operandi facultas & principium, quatenus cum aliis facultatibus ac principiis diversarum operationum conjungitur, ac totum quid cum iis constituit. Ita intellectus, voluntas, visus, auditus, vis alitrix & aliarum potentiarum partes animæ nostræ sunt.

V. Alii addunt & has Partis divisiones, nempe, Pars quoque est vel proxima vel remota. Ita pars proxima hominis, tanquàm materia, est corpus organicum: & quia homo vicissim ex eò constat, hominis quoque pars materialis remota datur. In Syllogismo termini sunt partes remotæ, propositiones partes proximæ.

VI. Pars quoque est vel PRINCIPALIS vel minus Principalis. PRINCIPALIS est ea partium integrantium, quæ ablatâ, etiamsi reliquæ omnes maneat, totius essentiam destrui necessum est. Ut caput respectu hominis vel corporis humani. MINUS PRINCIPALIS est qualibet alia pars integralis, quæ auferri potest, salvâ ejus essentiâ. Ut manus vel pes comparatione corporis humani.

VII. Denique pars est vel NECESSARIA, vel NON NECESSARIA. Necessaria est, quæ ad essentiam, integritatem vel complementum totius in suo genere per se & intrinsecè requiritur. Et hujus modi sunt omnes partes essentielles, tam materia, quàm forma substantialis. Neque ex integralibus tantum pars principalis, sed & minus principalis huc pertinet, quibus ablatis totum mancum & mutilum redderetur. Quomodo partes necessariae corporis humani, præter caput, etiam manus & pedes existunt.

Minus Necessaria est, quæ neque ad essentiam, neque ad integritatem, neque ad complementum totius in suo genere per se & intrinsecè requiritur. Ideoque sive adfit, sive absit, nihil ad illa omnia refert. Ita ad sacram scripturam, quatenus est regula fidei, non necessarii sunt omnes libri, quos sacer Codex habet. Sed si quid librorum ejus v. gr. Evangelium Marci abesset, nihilominus perfecta fidei regula foret. Nullus tamen extat liber Biblicus, quin sit maximè utilis & proficiuus, scripturamque illustriorem atque perfectiorem reddat.